

לא שנו בברייתא שאינו חוגג כל שבעה, ט-א אלא כשלא גמר [מפרש לה ואזיל].

אבל גמר, הרי זה חוזר ומקריב כל שבעה את הקרבנות שכבר הפריש ביום הראשון.⁽¹⁾ ומפרשין לה: מאי "גמר"?

אילימא גמר להקריב את כל קרבנותיו שהפריש.

אי אפשר לפרש כן.

כי אם כן, מאי מקריב כל שבעה, והרי כבר גמר את קרבנותיו?!

אלא הכי קאמר: לא שנו שאינו מקריב כל שבעה, אלא כשלא גמר [נגמר] היום קודם שהספיק להקריב את כל הקרבנות שהפריש.

אבל אם גמר היום קודם שהספיק להקריב את כולם, הרי זה חוזר ומקריב כל שבעה.

הרי למדנו מדברי רבי יוחנן עצמו, שהואיל ואין הוכחה שמתחילה היה בדעתו להקריב למחר, אלא יש לומר מתוך שנגמר היום לא הקריבין היום, הרי זה חוזר ומקריב כל שבעה את הקרבנות שהפריש ביום הראשון.

מתניתין:

מי שלא חג [לא הביא קרבן חגיגה] ביום טוב הראשון של חג, הרי זה חוגג את כל הרגל, שכולו ראוי לתשלומין, ואפילו יום טוב האחרון של חג [סוכות], אף שהוא רגל בפני עצמו [רש"י].⁽²⁾

אקריבינהו [הואיל ולא הקריבום ביום הראשון], שמע מינה — שיוזי שיוזינהו!

הוכיח סופו על תחילתו, שלכתחילה על דעת להקריבם בשני ימים הפרישן. ולכן אינו יכול להקריבם שוב ביום השני.

וחכי נמי מסתברא, שמודה רבי יוחנן בסתם, שיכול להקריבן בשני ימים.

דהא כי אתא רבין אמר רבי יוחנן: הפריש עשר בהמות לחגיגתו, והקריב חמש ביום טוב ראשון, הרי זה חוזר ומקריב חמש ביום טוב שני.

ולכאורה הא קשיין דברי רבי יוחנן אהדדי [שהרי רבי יוחנן סותר דברי עצמו, שאמר לעיל אינו מקריב ביום אחר]?!]

אלא לאו, שמע מינה שיש לחלק בדברי רבי יוחנן: כאן בסתם, חוזר ומקריב, כאן במפרש, אינו חוזר ומקריב.

ומסקינן: אכן שמע מינה.

איתמר נמי כפי שאמרנו בדעת רבי יוחנן, שאם אין הוכחה שהיה לכתחילה בדעתו להקריבן בשני ימים, הרי זה יכול להקריבן בשני ימים.

דאמר רב שמן בר אבא אמר רבי יוחנן לפרש הברייתא [הנזכרת בעמוד זה אחר המשנה], ששינו: "אותו אתה חוגג, ואי אתה חוגג כל שבעה":

1. מכאן הוכיח הטורי אבן כפירוש רש"י, שפירש דברי רבי יוחנן לעיל משום כל תוסף ובכל ימי החג, ולא דוקא ביום טוב, ומשום שאין נדרים ונדבות קריבין ביום טוב, וכפשטות לשון המימרא.

שהרי אם לא כן, לא קשיין אהדדי דברי רבי

יוחנן, דלעיל מיירי רבי יוחנן ביום טוב ואסור משום שאין נדרים ונדבות קריבין ביום טוב, והכא מיירי בחול המועד.

2. רש"י בגמרא בד"ה מה לשביעי, כתב: שמיני עצרת חלוק משלפניו לענין פז"ר קש"ב,